

animi & conversationem bonam. Jejunium enim Angelorum cibis est: & qui co-uritur, ordinis angelici censendus est.

Suscipimus pacem, & non venit: quæsitimus bonam: & ecce turbatio: cognovimus Dómine peccata nostra: Non in perpetuum obliviscaris nos. Peccavimus: impie gessimus, iniquitatem fecimus Domine in omnem justitiam tuam. Non.

Gloria Patri. Non.

V. Laudabilis pópulus.

¶ Quem Dóminus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tuarum, hereditas mea Israël.

¶ Beata gens, cuius est Dóminus Deus, pópulus electus in hereditatem. Quem.

¶ Duo Séraphim clamabant alter ad alterum:

¶ Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sabaoth: Plena est omnis terra gloria eius.

¶ Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De Danièle Propheta.

Lectio 1. Cap. 2. c. 1.

Tu rex videbas, & ecce quasi statua una grandis statua illa magna, & statua sublimis stabat contra te, & intus eius erat terribilis. Huius statua caput

ex auro optimo erat; pectus autem & brachia de argento, porro venter & femora ex ære. Tibiæ autem ferreae, pedum quaedam pars, erat ferrea, quaedam autem fictilis. Videbas ita, donec abscessus est lapis de monte sine manibus: & percussit statuum in pedibus eius ferreis & fictilibus, & comminuit eos. Tunc contrita sunt pariter ferrum, testa, æs, & argentum, & aurum, & redacta quasi in favillam astivæ areæ, que rapta sunt vento: nullusque locus inventus est eis: lapis autem qui percussisset statuum, factus est mons magnus, & implevit universam terram.

¶ Redemūt pópulum suum & liberavit eum: & venient, & exultabunt in monte Sion, & gaudēbunt de bonis Dómini super frumento, vino, & oleo. Et ultra non esuriēt. Et tunc anima eorum quasi hortus irriguus. Et.

Lectio 2. Cap. 2. c. 2.

Hoc est signum: interpretationem. Quoque ejus dicemus coram te, rex. Tu rex regum es: & Deus cæli regnum, & fortitudinem, & imperium, & gloriam dedit tibi: & omnia in quibus habitant filii hominum, & bestia agri: volucres quoque cæli, dedit in manu tua, & sub ditione tua uni-

universa constituit: tu es ergo caput aureum. Et post te consurgēt regnum aliud minus te argenteum: & regnum tertium aliud æreum, quod imperabit universa terra. Et regnum quartum erit velut ferrum. Quomodo ferrum comminuit, & domat omnia, sic comminuet & conteret omnia hæc.

¶ Angustia mihi sunt undique, & quid eligam ignoro. Melius est mihi incidere in manus hominum, quam derelinquere legem Dei mei. Si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus vestras. Melius.

Lectio 3. Cap. 2. c. 3.

Porro quia vidisti pedum & digitorum partem teste figuli, & partem ferream: regnum divisum erit, quod tamen de plantario ferri oriētur, secundum quod vidisti terram mistam teste ex luto. Et digitus pedum ex parte ferreo, & ex parte fictilis: ex parte regnum erit solidum, & ex parte contritum. Quod autem vidisti ferrum mistum teste ex luto, commiscebuntur quidem humano semine, sed non adhaerebunt sibi, sicut ferrum misceri non potest teste. In diebus autem regnorum illorum suscitabit Deus cæli regnum, quod in æternum non dis-

sipabitur, & regnum ejus alteri pópulo non tradetur: comminuet autem & consummet universa regna hæc: & ipsum stabit in æternum.

¶ Misit Dóminus Angelum suum, & conclavit ora leonum: & Er non contaminaverunt: quia coram eo injustitia inventa non est in me. Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Et non.

Gloria Patri. Et.

FERIA TERTIA.

De Danièle Propheta.

Lectio 1. Cap. 3. c. 1.

Pronuntiānsque Nabuchodonosor rex, ait eis: Verēne Sidrach, Misach, & Abdénago deos meos non colitis, & statuum auream, quam constitui, non adoratis? Nunc ergo si estis parati, quacūque hora audieritis sopitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, & psalterii, & symphoniarum, omnisque generis musicorum, prosternite vos, & adorate statuum quam feci: quod si non adoraveritis, eadem hora mittēmini in fornacem ignis ardentis: & quis est Deus, qui eripiet vos de manu mea?

¶ A facie furoris tui Deus conturbata est omnis terra: Sed miserere Dómine, &

Infra Hebdomadam
ne facias consummationem.
* Dominus Dominus nos-
ter, quam admirabile est
nomen tuum! Sed.

Lectio ij.

Respondentes Sidrach,
Misach, & Abdénago,
dixerunt regi Nabuchodonosor:
Non oportet nos de
hac re respondere tibi. Ecce
enim Deus noster, quem colimus,
potest eripere nos de camino
ignis ardentis, & de manibus miserè,
liberare. Quod si noluerit,
notum sit tibi rex, quia deos
tuos non colimus, & statuam
auream, quam erexit, non adoramus.
Tunc Nabuchodonosor repletus
est furore: & aspectus faciei
illius immutatus est super Sidrach,
Misach, & Abdénago: & præcepit ut succenderetur fornax septuplum
quam succendi consueverat.
* Civitatem istam tu circumda
Dómine: & Angeli tui custodiant
muros ejus: * Exaudi Dómine popu-
lum tuum cum misericordia.
* Avertatur furor tuus, Dómine, a populo tuo,
& a civitate sancta tua. Exaudi.

Lectio iij.

ET confestim viri illi
vinci cum braccis suis,
& riaris, & calceamentis,
& vestibus missi sunt in médi-
um fornacis ignis ardentis.
Nam jussio regis urgē-

terciam Novēbris

bat: fornax autem succensa
erat nimis. Porro viros illos,
qui miserant Sidrach, Misach,
& Abdénago, interfecit flamma ignis.
Viri autem hi tres, id est, Sidrach,
Misach, & Abdénago, ceciderunt
in medio camino ignis ardentis,
colligati. Et ambulabant in
medio flammæ laudantes Deum,
& benedicentes Dómno.

* Genti peccatrici, populo
pleno peccato miserere,
* Dómne Deus. * Esto placabilis
super nequitiam populi tui.
Dómne Deus. Gloria Patri. Dómne.

FERIA QUARTA.

De Danièle Propheta.

Lectio j. *Cap. 4. c.*

Respondit Baltassar, &
dixit: Dómne mihi, somnium
his qui te oderunt, & interpretatio
ejus hostibus tuis sit. Arberem
quam vidisti sublimem atque
robustam, cuius altitudo pertingit
ad caelum, & aspectus illius in
omnem terram: & rami ejus
pulcherrimi, & fructus ejus
nimius, & esca omnium in ea,
subter eam habitantes bestie
agri, & in ramis ejus commorantes
aves celi: Tu es rex, qui magnificus
es, & invalisti: & magnificentia
tua crevit: & pervenit usque
ad caelum, & potestas tua in
terminos universæ terræ.

R. In

Infra Hebdomadam

terciam Novēbris.

Indicabo tibi homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus
requirat a te: * Facere
iudicium & iustitiam, & sollicitum
ambulare cum Deo tuo. * Spera
in Dómno, & fac bonitatem, & in-
habita terram. Facere.

Lectio ij.

Quod autem vidit rex
vigilem & sanctum descendere
de caelo, & dicere: Succidite
arborem, & dissipate illam, & at-
tamen germen radicem ejus in terra
dimitte, & vinciatu ferro, & are,
in herbis foris, & rore celi consper-
gatur, & cum feris sit pabulum
ejus, donec septem tempora
mutentur super eum: Hæc est
interpretatio sententiæ Altissimi,
quæ pervenit super dómnum
meum regem: Ejicite te ab homi-
nibus, & cum bestiis, ferisque
erit habitatio tua, & fœnum ut
bos comedas, & rore celi infunde-
ris.

* Angustiæ mihi sunt undique,
& quid eligam ignoro, * Melius
est mihi incidere in manus
hominum, quam delinquere legem
Dei mei. * Si enim hoc egero,
mors mihi est: si autem non egero,
non effugiam manus vestras.
Melius.

Lectio iij.

Septem quoque tempora
mutabuntur super te,
donec scias quod dominetur

Excelsus super regnum hominum,
& cuiuscumque voluerit, det illud.
Quod autem præcepit, ut relinqueretur
germen radicem ejus, id est arboris:
regnum tuum tibi manebit, postquam
cognoveris potestatem esse caelestem.
Quam ob rem rex consilium meum
placeat tibi, & peccata tua eleemosynis
redime, & iniquitates tuas misericordiis
pauperum: forsitan ignoscet delictis
tuis. Omnia hæc venerunt super
Nabuchodonosor regem.

* Misit Dóminus Angelum suum,
& concidit ora leonum: * Et non
contaminaverunt: quia coram eo
injustitia inventa non est in me.
* Misit Deus misericordiam suam,
& veritatem suam: animam meam
eripuit de medio catulorum
leonum. Et non. Gloria Patri. Et.

FERIA QUINTA.

De Danièle Propheta.

Lectio j. *Cap. 5. c.*

Baltassar rex fecit grande convivium
optimatibus suis mille: & unusquisque
secundum suam bibebat artem.
Præcepit ergo jam temulentus, ut afferrentur
vasa aurea & argentea, quæ
apportaverat Nabuchodonosor pater
ejus de templo, quod fuit in
Jerusalem, ut biberent in eis rex
& optimates ejus, uxoresque
ejus, & concubine. Tunc

al-

aljata sunt vasa aurea, & argentea, quae asportaverat de templo quod fuerat in Jerusalem: & biberunt in eis rex & optimates ejus, uxores & concubinae illius. Bibebant vinum, & laudabant deos suos aureos, & argenteos, aereos, ferreos, lignosque & lapideos. In eadem hora apparuerunt digiti, quasi manus hominis scribentis contra cancellum in superficie parietis aulae regiae: & rex aspicebat articulos manus scribentis. Tunc facies regis commutata est, & cogitationes ejus conturbabant eum. **R.** Vidi Dominum sedentem super solum excelsum & elevatum: & plena erat omnis terra maiestate ejus. **E**t eaque sub ipso erant, replebant templum. **S.** Seraphim stabant super illum: sex alae uni, & sex alae alteri. Et.

Lectio ij.

Igitur introductus est Daniel coram rege. Ad quem praefatus rex ait: Tu es Daniel de filiis captivitatis Judae, quem adduxit pater meus rex de Iudaea? Audivi de te quoniam spiritum deorum habes: & scientia, intelligentiaeque, ac sapientia ampliores inventa sunt in te. Et nunc interrogasti sunt in conspectu meo sapientes magi, ut scripturam hanc legerent, & interpretatio-

nem ejus indicarent mihi, & nequivissent sensum huius sermonis edicere. Porro ego audivi de te, quod possis obscura interpretari, & ligata dissolvere: si ergo vales scripturam legere, & interpretationem ejus indicare mihi, purpura vestieris, & torquem auream circa collum tuum habebis, & tertium in regno meo princeps eris. Ad quae respondens Daniel, ait coram rege: Menera tua sint tibi, & dona domus tuae alteri da: scripturam autem legam tibi, rex, & interpretationem ejus ostendam tibi.

R. Aspice Domine de sede sancta tua, & cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, & audi: **A**peri oculos tuos, & vide tribulationem nostram. **U.** Qui regis Israel, intende, qui deducis velut ovem Joseph. **Aperi.**

Lectio iij.

Haec est autem scriptura, quae digesta est: Mane, Thecel, Phares. Et haec est interpretatio sermonis: Mane: numeravit Deus regnum tuum, & complevit illud. Thecel: appensus es in statera, & inventus es mirus habens. Phares: divisum est regnum tuum, & datum est Medis & Persis. Tunc iubente rege induus est Daniel

pur-

purpura, & circumdata est torques aurea collo ejus: & praedicatum est de eo quod habere potestatem tertius in regno suo. Eadem nocte interfectus est Baltassar rex Chaldaeus. Et Darius Medus successit in regnum annos natus sexaginta duos.

R. Aspice Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia domina Gentium: **N**on est qui consolatur eam, nisi tu Deus noster. **V.** Plorans ploravit in nocte, & lacrymae ejus in maxillis ejus. **N**on est. **Gloria Patri. Non.**
F E R I A S E X T A .
De Daniele Propheta.

Lectio j.

Viri ergo illi curiosius inquirentes, invenerunt Danielem orantem & obsecrantem Deum suum. Et accedentes locuti sunt regi super edicto: Rex nunquid non constituisti, ut omnis homo, qui rogaret quemquam de diis & hominibus usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacum leonum? Ad quos respondens rex, ait: Verus est sermo juxta decretum Medorum atque Persarum, quod pravaricari non licet. Tunc respondentes dixerunt coram rege: Daniel de filiis captivitatis Juda, non curavit de lege tua, & de edicto quod constituisti: sed tri-

Pari Autumnalis.

bus temporibus per diem orat obsecratione sua. Quod verbum cum audisset rex, satis contristatus est: & pro Daniele posuit cor ut liberaret eum, & usque ad occasum solis laborabat ut erueret illum. Viri autem illi intelligentes regem, dixerunt ei: Scito rex, quia lex Medorum atque Persarum est, ut omne decretum quod constituerit rex, non liceat immutari.

R. Super muros tuos Jerusalem constitui custodes: **T**ota die & nocte non tacebit laudare nomen Domini. **V.** Praedicabunt populus fortitudinem meam, & annuntiabunt Gentibus gloriam meam. **Tota.**

Lectio ij.

Tunc rex praecipit: & adduxerunt Danielem, & miserunt eum in lacum leonum. Dixitque rex Danieli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberabit te. Allatusque est lapis unus, & positus est super os lacus: quem obsignavit rex annulo suo, & annulo optimatum suorum, ne quid fieret contra Danielem. Et abiit rex in domum suam, & dormivit incoenatus, ci-bique non sunt allati coram eo, insuper & somnus recessit ab eo. Tunc rex primo diluculo consurgens, festinus ad lacum leonum per-

N re-

rêxit : appropinquânsque lacu, Daniêlem voce lacrymabili inclamâvit, & affatus est eum : Daniêl serve Dei viventis, Deus tuus, cui tu servis semper, putâsse valuit te liberâre à leônibus ?

Re. Muro tuo inexpugnabili circumcinctus nos Dômine, & armis tue potèntiæ protégé nos semper : *Libera Dômine Deus Israël clamâtes ad te. V.* Erue nos in mirabilibus tuis, & da glóriam nômîni tuo. *Libera.*

Lectio iij.

ET Daniêl regi respôndens, ait : Rex in ætèrnum vive : Deus meus misit Angelum suum, & conclusit ora leônium, & non nocuerunt mihi : quia coram eo justitia inventa est in me : sed & coram te, rex, delictum non feci. Tunc vehementer rex gavisus est super eo, & Daniêlem præcepit educi de lacu : educitque est Daniêl de lacu, & nulla læsio inventa est in eo, quia credidit Deo suo. Jubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusaverant Daniêlem : & in lacum leônium missi sunt, ipsi, & filii, & uxores eorum : & non pervenerunt usque ad pavimentum lacu, donec arripissent eos leones, & omnia ossa eorum comminuerunt.

Re. Sustinimus pacem, & non venit : quasivimus bona, & ecce turbatio : cognovimus Dômine peccata nostra : Non in perpetuum obliviscaris nos. Peccavimus, iniquitatem fecimus, iniquitatem fecimus Dômine in omnem justitiam tuam. *Non. Glória Patri. Non.*

S A B B A T O.

De Daniêle Prophéta.

*Lectio j.**Cap. 9.*

IN anno primo Darii filii Assueri de semine Medôrûm, qui imperavit super regnum Chaldôrûm : anno uno regni ejus, ego Daniêl intellexi in libris numerum annôrûm, de quo factus est sermo Dômini ad Jeremiam Prophétam, ut complerentur desolationis Jerusalem septuaginta anni. Et posui faciem meam ad Dôminum Deum meum rogare & deprecari in jejuniis, sacco, & cinere. Et oravi Dôminum Deum meum, & confessus sum, & dixi : Obsecro Dômine Deus magne & terribilis, custodiens pactum & misericordiam diligèntibus te, & custodièntibus mandata tua. Peccavimus, iniquitatem fecimus, in pie egimus, & recessimus : & declinavimus à mandatis tuis, ac iudiciis.

Re. Laudabilis pópulus, Quem Dôminus exercituum

num benedixit, dicens : Opus manuum mearum tuas, hereditas mea. Israël. *Re.* Beata gens, cuius est Dôminus Deus, pópulus electus in hereditatem. Quem.

Lectio ij.

ADhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriêl, quem videram in visione à principio, citò volans tenuit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, & locutus est mihi, dixitque : Daniêl, nunc egressus sunt ut docerem te, & intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo : ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es : tu ergo animadvertè sermonem, & intellige visionem. Septuaginta hebdomades abbreviate sunt super pópulum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummètur prævaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impletur visio, & propheta, & ungatur sanctus Sanctorum.

Re. Angustie mihi sunt undique, & quid eligam ignorô. *Re.* Melius est mihi incidere in manus hominum, quam derelinquere legem Dei mei. *Re.* Si enim hoc ego, mors mihi est : si autem non ego, non estigam manus vestras. Melius.

Re. Citò ergo, & animaliter : Ab exitu sermonis, ut iterum edificetur Jerusalem, usque ad Christum ducent hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt : & rursus edificabitur platea, & muri in angustia temporum. Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus : & non erit ejus pópulus, qui eum negaturus est. Et civitatem, & sanctuàrium dissipabit pópulus cum duce venturo : & finis ejus vâstas, & post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum nullis hebdomada una : & in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium : & erit in templo abominatio desolationis : & usque ad consummationem & finem perseverabit desolatio.

Re. Misit Dôminus Angelum suum, & conclusit ora leônium : *Re.* Et non contaminaverunt : quia coram eo injustitia inventa non est in me. *Re.* Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam : animam meam eripuit de medio catulorum leônium. Et non. *Glória Patri. Et non.*

Ad Magnificat, Antiphonâ. Qui cælorum continet thronum, & abyssos intèris, Dômine, Rex regum, montes ponderas, terram pal-